

рекохъ му: Равви, онзи който бѣше съ тебе отъ Иорданъ, ⁴за когото ти свидѣтелствува, ето, ⁵той кръщава; и всички отиватъ при него. (27) Отговори Иоаннъ и рече: «Не може чловѣкъ да зема нищо ако не му е дадено отъ небото. (28) Вий самите ми свидѣтели че рѣкохъ: «Не съмъ азъ Христосъ, но че ¹исъмы проведенъ прѣдъ него. (29) «Който има небащата женихъ е; а ²приятельтъ жениховъ, който стои та го слуша, радва се твърдѣ много за гласътъ жениховъ; и така тая моя радостъ испълзи се. (30) Той трѣбва да расте, а азъ да се смалѣвамъ. (31) «Който иде отъ горѣ надъ всички ³из отгорѣ; ⁴който е отъ земята отъ земята е, и отъ земята говори. «Който иде отъ небото, надъ всички е отгорѣ; (32) и ⁵това което е видѣлъ и чулъ, него свидѣтелствува; и никой не приема свидѣтелството му. (33) Който приеме свидѣтелството негово ⁶изпечатанъ е че Богъ е истиненъ. (34) Защото ⁷а този когото е Богъ пратилъ думитъ Божии говори; понеже Богъ не дава ⁸ни му Духътъ ⁹бъс мѣрка. (35) «Отецъ любя Сина, и всако е далъ въ неговитѣ рѣцѣ. (36) «Който вѣрва въ Сина има животъ вѣченъ; а който не вѣрва въ Сина вѣма да види животъ, но ¹⁰гнѣвъ Божий остава на него. ¹¹Видѣлъ яд и оубѣди

ГЛАВА 4.

«А когато разумѣ Господь Иисусъ че сж чули Фарисейтъ че Иисусъ повече ученици прави ¹чи кръщава нежели Иованъ, (2) (ако и да не кръщаваше самъ си Иисусъ, но ученицигъ му,) (3) остави Юдея и отиде пакъ въ Галилея. (4) И трѣбваше да mine прѣзъ Самария. (5) И тъй, дойде въ единъ Самарийскъ градъ нарицаемъ Сихарь, бли-

зу до мѣстото ¹което даде Яковъ на сина си Иосифа. (6) И тамъ имаше кладенецъ Якововъ. Иисусъ прочее, утруденъ отъ жѣтъ, сѣдѣше така на кладенецътъ; а часътъ бѣше около шестъ. (7) Идва нѣкоя си жена отъ Самария да начерпе вода. Казва ѣ Иисусъ: Дай ми да пия. (8) (Защото ученицигъ му бѣхъ отишли въ градъта да купятъ за яденіе.) (9) Казва му жената Самаринка: Какъ ти който си Юдеянинъ искашъ за пияне отъ мене която съмъ жена Самаринка? (Защото Юдеитѣ ²не се съобщаватъ съ Самарянитѣ.) (10) Отговори Иисусъ и рече ѣ: Ако би знала Божията дарба, и кой е що ти казва: Дай ми да пия, ти би поискала отъ него, и далъ би ти ³вода жива. (11) Казва му жената: Господине, нито почерпало имамъ, и кладенецътъ е дълбокъ; и тъй, отъ дѣ имашъ живата вода? (12) Ти по голѣмъ ли си отъ отца ни Якова който ни даде кладенецътъ, и той е пилъ отъ него, и синоветъ му, и добитцигъ му? (13) Отговори Иисусъ и рече ѣ: Всякой който пие отъ тази вода пакъ ще ожеднѣе; (14) а ⁴който пие отъ водата която азъ ще му дамъ вѣма да ожеднѣе въ вѣки; но водата която ще му дамъ ⁵еще блде въ него изворъ на вода която извира въ животъ вѣченъ. (15) «Казва му жената: Господине, дай ми тази вода, да не ожеднѣвамъ нито да идвамъ тука да изваждамъ. (16) Казва ѣ Иисусъ: Иди, повикай мажа си и дойди тука. (17) Отговори жената и рече: Нѣмамъ мажъ. Казва ѣ Иисусъ: Право си казала че нѣмамъ мажъ; (18) защото петима мажа си водила, и ⁶този когото сега имашъ не ти е мажъ; тъй си право рекла. (19) Казва му жената: Господине, ⁷гледамъ че ти си пророкъ. (20) Бащитѣ ни ⁸въ тазъ гора се

и Гл. 1; 7, 15, 27, 34.

и 1 Кор. 4; 7. Евр. 5; 4. Як. 1; 17.

и Гл. 1; 20, 27.

и Мал. 3; 1. Мар. 1; 2. Лука 1; 17.

и Мат. 22; 2.

и 2 Кор. 11; 2. Ефес.

5; 25, 27. Отк. 21; 9.

и Пѣсн. 5; 1.

и Ст. 13. Гл. 8; 23.

и Мат. 28; 18. Гл.

1; 15, 27. Рим. 9; 5.

и 1 Кор. 15; 47.

и Гл. 6; 33. 1 Кор.

15; 47. Ефес. 1; 21.

и Фил. 2; 9.

и Ст. 11. Гл. 8; 26. 15; 15.

и Рим. 3; 4. 1 Иоан.

5; 10.

и Гл. 7; 16.

и Гл. 1; 16.

и Мат. 11; 27. 28; 18.

и Лука 10; 22. Гл.

5; 20, 22. 13; 8.

17; 2. Евр. 2; 6.

и Авв. 2; 4. Гл. 1; 12.

6; 47. Ст. 15, 16.

и Рим. 1; 17. 1 Иоан.

5; 10.

и Гл. 3; 22, 26.

и Бат. 33; 19. 48; 22.

и Ис. Нав. 24; 32.

и 4 Цар. 17; 24.

и Лука 9; 52, 53.

Дѣян. 10; 28.

и Ис. 12; 3. 44; 3.

и Евр. 2; 13. Зах.

13; 1. 14; 8.

и Гл. 6; 35, 58.

и Гл. 7; 38.

и Вѣж. Гл. 6; 34.

и 17; 23. Рим. 6; 23.

и 1 Иоан. 5; 20.

и Лука 7; 16. 24; 19.

и Гл. 6; 14. 7; 40.

и Сад. 9; 7.